

BLVRD VANDAAG

gazet van kippenvel voor de dunhuidigen die ontroering niet mijden

foto Phile Deprez

De grimlach van een kind

Ze hebben weinig nodig om spelgeluk te beleven. Zand, water, Of lucht met een velletje – maar *ballon* rekenen we ook goed. Steeds vaker spelen ze ook op theaterpodia. Kinderen. Waarom?

Er zijn bejaardenhuizen waar ze je koffiekannen lang over toen kunnen vertellen, de tijd dat er maar twee soorten verschijnselen bestonden. Je had *echt* en je had *nep*. Dat overzichtelijke verschil gaf rust. Alleen op speciale dagen mocht je ze verwisselen. Wie met carnaval een paard in de gang zag staan, hoefde niet de Crisisdienst te bellen. Zeker niet als dat bij buurvrouw Jansen was. Ook op 1 april mogen echt en nep tikkertje met elkaar spelen. Maar de grootste vrijplaats vormde het theater. Wat daar gebeurde, was fop, nep, afgesproken werk. Dat was ook handig. Na elke onthoofding van

Macbeth een nieuwe acteur zoeken, is zowel strafrechtelijk als logistiek gedoe.

Nachtkastje

Maar de heldere tweedeling *echt* en *nep* is verdwenen. Er zijn vele mengvormen ontstaan. Wie een etmaal nieuws, social media, reclame en gesprekken volgt, eindigt uitgeteld in bed. Heb je voortdurend authenticiteit en fake herkend? Wat is nog echt? Op het nachtkastje ligt een vraagteken. Gelukkig lusten theatermakers wel pap van lastige kwesties. Zeker van vragen over echtheid. In de zoektocht naar antwoorden kiezen sommige makers voor werken met kinderen.

Zeg zelf: wie vijf, negen of twaalf jaar is, belichaamt onschuld en echtheid. Als de wereld *iets* verlangt, is het dat. Tegelijkertijd hoeden Jetse Batelaan van Artemis en Alexandra Broeder bij NTjong – twee van zulke makers op Boulevard – zich voor geruststellend muziekdoosjtheater. Geen tinteltangel-en-alles-is-liefde: kinderen in hun voorstellingen snijden ongemakkelijke zaken aan. Ouders keren hun bloedje de rug toe, gaan dood of delen plotsklaps het bed met een vreemde vrouw die ook nog eens zwanger raakt. De onopgesmuktheid waarmee kinderen zulke indringende gebeurtenissen spelen, komt binnen, pakt een stoel

en gaat in je zitten.

Dutroux

Wie nog een stapje verder gaat, is de Zwitserse theatermaker Milo Rau. Hij laat zeven Vlaamse kinderen het leven van Marc Dutroux spelen. Hun vragen aan het publiek zijn ademstokkend, want ze zijn ontwapenend nieuwsgierig naar verlies, onderwerping, geweld. Toch ontwijkt *Five Easy Pieces* behendig de ranzigheid van *Hart van België* en andere doucheputjes in het huis van de media. Dutroux was echt, de kinderen – tussen acht en dertien jaar – die zijn leven reconstrueren zijn ook echt. Da's

veel authenticiteit op honderdvijftig vierkante meter speelvlak. Een opluchting: als de lichten van *Five Easy Pieces* doven, mogen we weer de wereld in. Daar waar de schijn ons geruststellend toelacht. [EA]

Milo Rau/CAMPO/IIPM | Five Easy Pieces | Verkadefabriek | do 11 en vr 12 aug. 20.00

Theater Artemis | Hoe de grote mensen weggingen en wat er daarna gebeurde [8+] | do 11 t/m za 13 aug. 19.00 en zo 14 aug. 16.00

Mona | NTjong/Alexandra Broeder: uitverkocht

COLUMN

Verzamel ze allemaal!

Midden op het festivalplein zouden ze zich verzamelen, de deelnemers voor het Pokémon GO Den Bosch Event dat op Facebook was aangekondigd. Een evenement voor jonge mensen die hetzelfde spelletje op hun telefoon hebben gedownload. Maar het event is wellicht volledig aan u voorbij gegaan – de opkomst

was op de hand van één Jiggly Puff te tellen.

Ik verzamelde vroeger alleen kartonnen kaartjes met glitter-Pokémon (waarde: nul, mooiheid: honderd); knikkers met spikkels (idem); Flippo's met de mooiste plaatjes (dito). En ik deed nooit aan spelletjes: ik *had* al de mooiste, dus daar begreep ik niets van. Zo kon je ze alleen maar

kwijtraken. Ik was de verzamelaar, niet de winnaar. Maar dus ook niet de verliezer. Dat was Mirella, die verzamelde ze niet eens.

Bij de kassa laat ik kaarten printen voor de voorstellingen die ik in het kader van deze krant mag zien. Het apparaat vouwt de kartonnen kaartjes brommend tot een flinke stapel. De mevrouw naast mij kijkt naar het

stapeltje, knikt ernaar met haar lippen getuit en kijkt me aan. "Zoo!", zegt ze. Ik voel een gek soort trots. Met de stapel tegen mijn borst loop ik de Parade op. Een meisje in een Pikachu-vestje staat bedremmeld midden op het drukbezochte evenement waarvoor ik net heel veel mooie kaarten heb verzameld. [Teddy Tops]

foto Jean Philipse

De Molman stijgt op naar het licht

Tilt is dé literaire organisatie van Brabant. Zij versterkt het schrijversklimaat en organiseert jaarlijks het literaire festival TiLT – zie ook www.tilt.nu. Op verzoek van de redactie bezoeken Tilt-schrijvers Theaterfestival Boulevard. Vandaag: Bijke Aarts, artistiek leider van Tilt. Na haar studie Nederlands leefde ze in Brussel, Amsterdam en Den Bosch. Theater is haar op één na grootste liefde. Op verzoek van de redactie bezocht ze de voorstelling *Molman* van Schippers&VanGucht en Het Filiaal Theatremakers.

Diep onder de grond houdt de Molman zich op, tussen wormen en insecten. In het midden van zijn woning: een diepe zwarte poel, waaruit je, als je diep genoeg reikt, de grootste angsten tevoorschijn haalt. Dat is het werk van de Molman: hij vist angsten op en verspreidt ze over de wereld, in opdracht van een mysterieuze firma. Angst is macht.

Niets is makkelijker dan het bang maken van mensen. Maak ze bang voor de ander, en ze maken elkaar af met je wapens. Wie is er weleens bang voor een ander, vraagt de Molman ons. Niemand antwoordt. Jullie zijn

leugenaars, roept hij woedend. Als baby werd hij door zijn moeder op straat gezet, met een briefje onder zijn arm: hou van my. Vraagt zijn moeder hem ondanks alles van haar te houden? Of geeft ze de eerlijke vinder een instructie? De Molman vraagt het zich al zijn hele leven af.

Feit is dat niemand van hem houdt. Hij is anders dan de anderen. Wie anders is, gedraagt zich anders. Diegene verstopt zich zo goed dat niemand hem meer ziet. Niets liever wil hij dan gemist worden, steeds minder wordt hij gemist.

In zijn verbeelding roept De Molman zijn moeder op: ze zit in de gesluierde vis die onder water langs hem heen

strijkt. Niemand raakte me eerder aan, prevelt de Molman verdrietig. Diezelfde vis moedigt hem aan naar boven te gaan, naar het licht. Wie dapper wil zijn, moet eerst bang zijn geweest, de b komt voor de d.

De Molman luistert naar zijn vis en verlaat de zwarte poel, hij stijgt op naar het licht. Wij, als sardientjes opeengepakt in de benauwde container, halen opgelucht adem. Ook voor ons gaat de deur naar buiten open. We lopen het groene gras in en ademen de lucht in alsof we opnieuw geboren worden.

Molman | Parkeergarage Sint Jan | 9+ | t/m wo 10 aug. 14.00 en 17.00 extra voorstelling di 9 aug. 20.00 | 60 min.

foto Jean Philipse

Hou je portemonnee dicht en ga voor deze gratis activiteiten. Op het festivalplein aan de Parade en daarbuiten. Overzichtje!

FESTIVALPLEIN

V.a. 14.00 uur | **Monster Colours** – **Tombs Creatius** | Ouderwets spelplezier met houten spelletjes.

V.a. 16.00 uur | **Skrif** – **Gijs van Bon** | Skryf rijdt zichzelf voort, waarbij het een lint aan zandletters achterlaat.

Kinderfilmfestival vanaf 13.30 uur

BLVRD Theater v.a. 23.30 uur | Hypnotiserende zomerse pop van **Eerie Wanda**.

Pete Buys Corner v.a. 22.00 uur | Stiekeme stoepkrijter **Iris Penning** brengt poëtische pop.

JOSEPHKWARTIER
Ma 8 aug. 15.00 uur | **Atelier: Yeah but no but Yeah Hilde Elbers / DansBrabant** |

Vandaag **Hilde's Huiskamer** één-op-één-interviews.

Verder: **Dichtbij Anna**, **De Gids**, en **De Stoptrein (3+)**, Om 23.00 uur de **Nachtsessie** met Boulevard-medewerkers **Florien en Willem!**

ELDERS
Verkadefabriek v.a. 11.00 uur | **Expo afstudeerders AKV|St. Joost**.

Achter het Verguld Harnas v.a. 21.00 uur | Interactieve dansinstallatie van **Dansgezelschap Vloeistof**.

Muzerije | Dagelijks korte presentaties van **studenten aan de Fontys Hogeschool voor de Kunsten**

PORQUE TE VAS

Enkele malen turfden we de vraag van wie het aandoenlijke liedje uit de voorstelling *Mona* van NTjong/Alexandra Broeder is. Het is het zakdoekennummer *Porque Te Vas* – oftewel: *Waarom je gaat* – uit 1974 van de Brits-Spaanse zangeres Jeanette. Twee jaar later gebruikte de Spaanse cineast Carlos Saura het voor zijn bloedklonterend mooie film *Cría Cuervos*, waarin Geraldine Chaplin en de tienjarige Ana Torrent een donker spel om liefde en macht met elkaar spelen. De Internet Movie Database [IMDb], in de regel niet al te scheutig met lofprijzingen, honoreert de film met een 8,1.

LISA LOOPT GOED!

Haar muziektheatervoorstelling *ONE* loopt goed. De vijfenzeventig meter [!] lange partituur die zich achter haar ontrolt, loopt ook. Maar Lisa Verbelen zelf? Minder. Kort voor Theaterfestival Boulevard heeft ze haar linkervoet gebroken. Nu zit en zingt ze op een krukje. Als ze haar elektrische gitaar nodig heeft, reikt een bezoeker die aan. Mocht je *ONE* willen bezoeken – een prach-ti-g vierstemmig stuk dat Lisa in haar eentje zingt – neem dan een boeketje mee. Suggesties: gipskruid of [het bestaat!] vogeltje-op-de kruk alias *Corydalis solida*.

VERBODEN WOORD

Door het jaar heen werkt Lonneke Voets op de afdeling Marketing van Theater aan de Parade. Nu even niet. Iets met – nee, we gaan het woord niet gebruiken. Lonneke bivakkeert elf dagen in Pand 18, voor de marketing van het Josephkwartier. Dat doet ze goed, *as best one can*. Klopt die zin grammaticaal? Ja, gecheckt op internet, al levert de zoekopdracht *as best* vooral mannen in witte pakken op.

WINDMOLEN

Begin 2016 stond Boulevard-directeur Viktorien van Hulst oog in oog met *De Kruisdraging* van Jheronimus Bosch. Vooral de *achterzijde* van dit schilderij sprak haar aan. Daarop staat een kind dat op een looprekje leunt, met een windmolentje in zijn hand. An idea was born – al langer zocht Boulevard naar een nieuw beeldmerk. Karin Jonkers, grafisch vormgever van onder meer Theaterfestival Boulevard, werkte het uit. De veel-wiekige zogeheten Amerikaanse windmolen, staat voor beweging, energie, veranderlijkheid. Toeval bestaat overigens niet: enkele weken na het ontwerpen, kwam Karin zo'n windmolen voor het eerst tegen. In Lima, Peru. De ijzeren windmolen die op het festivalplein draait, weegt circa 500 kilo. Het is en knap staaltje smeedwerk van Opis Helpt, de Rosmalense organisatie die psychotherapeut Paul Van Dongen heeft opgezet. Opis Helpt biedt stut en steun aan voortijdige schoolverlaters, ggz-patiënten en moeilijk opvoedbare jongeren. Zij helpen in de smederij.

HERENIGING

Leeft Theaterfestival Boulevard op social media? Yep, Instagram, Facebook, Twitter: you name it. Van filmpjes en foto's tot oproepen en oh-en-ah-berichten. In de laatste categorie valt een Facebook-post waar Teddy Tops – redacteur Dagkrant en medewerkster social media – op stuitte. Een recent berichtje bewijst hoe het festival mensen verenigt: "Het is weer een ouwerwets aangename Boulevard! Al die leuke ontmoetingen en voorstellingen, even sprankelend als laagdrempelig. Extra verrassing voor mij: m'n zoon die ik op zijn initiatief op het festival ontmoette, na twee jaar vijandig geen-contact. En die me knuffelde en nu al meerdere malen opzocht [...] Nooit gedacht dat we elkaar ooit nog zouden zien." [EA]

Bij deze foto uit, ik dacht 1959, vroeg ik mij meteen af wat ze gebruikt zouden hebben. Omo?, Persil?, Sunil? Of toch het goedkopere Klok? Pas later ontdekte ik dat de foto gisteren is gemaakt, achter die nieuwe parkeer-garage met de kwalijk verwarrende naam Sint Jan. Daar wonen geen containervluchtelingen, maar acteurs en actrices die angstaanjagend mooi kindertheater spelen. Over een mol en een man. De molman speelt en de rest ruimt op, veegt, poetst en wast de hele dag want hij maakt er een beestenbende van, daarbinnen. De vonken en de vlammen spatten ervan af, ouders worden ietwat angstig maar de kinderen vinden het prachtig. Die weten veel meer van mollen dan wij, oudjes uit zeg, 1959. [JP]

Op verzoek van de redactie maken Bossche beroepsfotografen een veelkantige festivalfoto. Jean Philipse schrijft een interpretatie. Dagfotograaf: John van Hamond. Studeerde dit jaar af aan de Foto-academie Amsterdam met een serie over de Graafsewijk. Werkt nu als stagiaire voor NRC Media. Zijn website [go there!]: www.johnvanhamond.com.

foto John van Hamond

“Nu wordt het donker”, fluistert Frank

Ze heeft mooie ogen. Groen en vlagerig grijs. Maar de bordkartonnen regenboog in *Mona* van NTjong/Alexandra Broeder ziet ze niet. Joke Smits is blind. Verslag vanaf rij 12: “Prachtige voorstelling.”

foto Jean Philipse

Een paar snippers licht. Dat was alles. Meer zag ze niet in haar kinderjaren. Ze kreeg vuistdikke vilstiften. Kon ze nog enigszins kleuren onderscheiden. Haar favorieten: geel en groen. Geen ergernis, maar lente. Dat past bij haar karakter, ook al is haar

gezichtsvermogen in de struikelloop van het leven volledig verdwenen. De ogen van Jokes blindegeleidenhond Vanes zijn bruin.

Oren
Haar wieg stond in Soest. Maar al 24 jaar woont Joke in Rosmalen. Een huismussige vrouw is ze niet.

Liever trekt ze de wereld in. In juli heeft ze voor de negende keer de Nijmeegse Vierdaags gelopen. Met wandelmaatjes. Dertig kilometer? Gekkie, vijftig. Ze houdt ook van cultuur. Met man Frank bezoekt ze regelmatig klassieke concerten. Bach Festival Leipzig: da kommen wir! Eigentijdse concerten? Minder. Oh ja, pas nog. Paul McCartney in de Ziggo Dome. Maar hond Vanes heeft noch *Queenie Eye* noch *I’ve just seen a face* gehoord: bezitters van blindengeleidenhonden waren vroegtijdig gewaarschuwd voor het vuurwerk in de show. Theater? Mondjesmaat “Het liefst ga ik naar teksttoneel. Ik luister ook graag naar de bijgeluiden. Een jurk die over een vloer ruist. Een schuivende stoel. In films hoor je dat minder. Bij toneel wel. Ze zou willen dat elk theatergezelschap een simpele maquette van het toneelbeeld maakte. Op een tafeltje, bij de ingang van de zaal. “Een paar kartonnen doosjes die je van tevoren kunt aanraken. Daar staat het bed, daar een kast. Dat helpt al.” Want haar ruimtelijk inzicht hapert niet. Wel herkent ze een ruimte anders dan zienden. “Jullie kijken eerst hoe groot iets is. Daarna ga je op details letten. Bij blinden werkt het omgekeerd. Ik onderzoek eerst de details. Zo krijg ik een idee van het geheel.”

Mes
Twee jaar geleden kreeg ze een rondleiding in Stadsschouwburg Amsterdam. Ze ging backstage, betastte een trekkenwand, daalde af in een orkestbak. Vandaag stijgt ze, in de kleine zaal van de Verkadefabriek. Ze is benieuwd naar *Mona*. De trappen van de tribune zijn tricky, maar hond Vanes is een doorgewinterde gids. “In theaters willen ze blinde mensen vaak op de

eerste rij zetten. Ik zit liever boven. Daar hoor je alles het best.” Zo, ze zit. Vanes wringt zich tussen benen en stoelen. Rechts van Joke zit Frank, voor de audiotranscriptie oftewel regelmatige influisteringen wat er gebeurt. Dat klinkt simpel, maar vergt oefening: de kunst is om het spel zo neutraal mogelijk te beschrijven. “Anders kun je je eigen emoties nog amper bepalen”, verduidelijkt Joke. “Frank zegt bijvoorbeeld: ‘Hij pakt een mes en steekt het in haar hart.’ Da’s genoeg.” Dat bloed ziet Joke zelf wel gutsen.

Goud
Het liefst krijgt ze informatie over kleding, stijl, decor en rekvisieten. Uiteraard wil ze ook uitleg bij stil spel. Oh sst, *Mona* begint. Regelmatig vertelt Frank zachtjes wat er gebeurt. “Ze zit nu brood te eten op een tafeltje”, “Da’s een rolschaats die valt”, “Nu wordt het donker.” Na een uur en een kwartier doven de lampen in *Mona*. De regenboog gloeit op. Aan het einde ervan staat geen pot met goud. Twee ongeschonden ogen liggen er evenmin. Maar Joke kan het niet deren. Ze is erg blij dat ze de voorstelling heeft kunnen zien. Mooie tekst, doorleefde emoties. De zaal loopt leeg. Maar Joke blijft. Op de tast herkent ze het decor. Dan vertrekt ze, richting festivalplein. Met Frank en Vanes. Ze is blij dat Boulevard zich inspant om de fysieke toegankelijkheid voor mensen met een beperking te vergroten. Vandaag reist Joke naar Simpelveld. Naar een zomerkamp van Staatsbosbeheer. Met vrijwilligers gaat ze een week lang berkenboompjes langs het oude Miljoenenlijntje rooien. “Nee, zonder kettingzaag”, lacht Joke. “Gewoon, met een handzaag.” Eén handicap is mooi genoeg. [EA]

RIJ 5, STOEL 2

Ergens, op de Boulevard. Altijd rij 5 stoel 2. Die bezoek(st)er(s) klampen we aan. Met vragen die opwellen.

In de kapel van het Gasthuiskwartier vinden wij Sytske van der Sluis en haar man (bil-aan-bil). In hun studententijd raakten zij bevriend met een heel leuk stel, waarmee ze nog altijd bevriend zijn: de ouders van bassiste Sophie van Schaik. Die heeft zojuist naast de blonde pijpenkrullende zangeres haar kunsten vertoond. Volgens Sytske zong ze ook nog eens zo prachtig. En dan speelt ze ook toetsen, en schijnt het nog een schat van een meid te zijn ook. Nienke Lohuis had ondertussen haar première van de voorstelling *Ik kan wel honderd worden als ik voor die tijd niet dood ga*. [TT]

foto Teddy Tops

Poeziefestivalbum

hij zei ‘ik ga mezelf sparen’ maar zag bij nader inzien dat één exemplaar wel voldoende was

[EA]

Dicht bij Anna – nee, nog dichter

“Voor mijn gevoel heb ik gisteren zes voorstellingen gezien, maar dan door andere ogen”, zegt Anna van der Kruis verwonderd. Op bezoek in haar openluchtkantoor.

Ze zit tegenover mij aan een klein bureautje. Tussen ons in een schrijfblok, een thermoskan thee, een polaroid-camera en een eierwekker die zojuist het verstrijken van zeshonderd seconden heeft gemeld. In *Dicht bij*

Anna schuif je aan en heb je tien minuten lang een openhartig gesprek over een voorstelling die je hebt gezien. Ze stelt vragen, noteert hier en daar en eindigt met een polaroid-picture en jouw persoonlijke, uitgeschreven herinnering. Anna: “Ik wil graag dat het mensen helpt iets te laten beklijven, hun eigen verhaal uit de voorstelling te halen. Een inzicht, dat anders misschien door de haast van het leven vervliegt. Een inzicht je door alleen maar mijn aanwezigheid kunt toelaten en verwoorden.” En dat lukt haar. Ik ben in de voorgaande tien minuten tot mijn persoonlijke verhaal van de voorstelling *Zvizdal* gekomen.

Door deze gesprekken lukt het Anna om de voorstelling door de ogen van iemand anders te zien, wat haar dan ook weer allerlei inzichten verschaft. “Ik ben zelf theatermaker, dus ik kijk

vanuit een professioneel oogpunt. Dat is soms vervelend. Ik zou dan willen dat ik even met andere ogen kan kijken.” Ze vindt het wonderbaarlijk hoe snel je in zo’n ontmoetinkje tot de kern komt. Zo had ze gisteren een gesprek dat haar in het bijzonder zal bijblijven: “Iemand vertelde dat ze de dansvoorstelling ‘zo knap’ vond. Dat is voor mij als maker altijd een wat lastige uitspraak, maar deze vrouw was tot tranen geroerd. Wat zij op het podium zag vond zij zo knap, het stond symbool voor een bepaalde urgentie die zij misschien zelf miste.” Anna schrijft mijn verhaal over het paard van *Zvizdal* uit en slaat mijn foto in haar houten wand. Dit gesprek zal zeker in mij beklijven. [TT]

Anna van der Kruis | Dicht bij Anna | Josephkwartier Tuin | vr 5 t/m zo 14 aug. 16.00 uur – gratis

foto Zoe Manders

De Schepping in 75 minuten

Ben Duke speelt zijn versie van de Schepping in krap 75 minuten en doet dit volgens The Guardian en The Independent uit-mun-tend. Op de achtste dag was er Theaterfestival Boulevard – en hij zag dat het goed was.

“Ik heb alleen ruimte nodig” zegt Lost Dog-choreograaf, artistiek leider en performer Ben Duke uit Londen, over hoe de solo *Paradise Lost* tot stand gekomen is. In deze fascinerende voorstelling mixt hij dans, spel en humor. Op zijn negentiende werd hij gegrepen door het zeventiende-eeuwse *Paradise Lost*, het epische gedicht *in blank* verse van de blinde dichter John Milton. Het telt meer dan tienduizend versregels over de val van de mens, de verbanning uit het Hof van Eden, Lucifers opstand en Satan als antiheld.

Voor gek
“In *Paradise Lost* speel ik voor God. Ik woon in een boerderij en ik kan niet zeggen dat ik daar dichter bij God ben gekomen dan in Londen”, zegt Duke. Toen hij besloot om het epos all alone en in zijn eigen versie op het toneel te zetten, verklaarde zijn sociale omgeving in Londen hem wel even voor gek, “maar op het platteland zijn er veel minder mensen in de buurt die me kunnen vertellen dat iets een heel slecht idee is.” Fijn-fijnfijn dat Duke zijn eigen plan heeft getrokken – een ware creator. [TT]

Lost Dog | Paradise lost (lies unopened beside me) | Verkadefabriek Kleine Zaal | 75 min. | wo 10 t/m vr 12 aug. 19.00 uur

foto Karin Jonkers

Ingezonden mededeling

VIER EXCELLENTE BUITENLANDSE VOORSTELLINGEN

INTERNATIONALE SELECTIE

2016 / 2017

CHASSÉ THEATER BREDA
CHASSE.NL – 076 530 31 32

TENIR LE TEMPS
RACHID OURAMDANE
WO 11 JAN, 20.30

AD NOCTUM NEDERLANDSE PREMIÈRE
CHRISTIAN RIZZO
MA 6 FEB, 20.30

HUI
DANCE FORUM TAIPEI X TAN DUN PROJECT
VR 10 MRT, 20.30

MENUET NEDERLANDSE PREMIÈRE
LOD
WO 17 MEI, 20.30

KAARTVERKOOP

Online via www.festivalboulevard.nl
Je kunt kaarten online bestellen en betalen. Meteen daarna krijg je ze digitaal toegestuurd. Zelf even printen. Voor wie dat niet kan of wil: we kunnen de kaarten tot maximaal zeven dagen vóór aanvang van de voorstelling aan je toesturen. Red je dat niet in tijd, laat de kaarten dan klaarleggen aan de kassa van Theater aan de Parade.

Telefonisch
Kaarten kun je ook bestellen via 0900 33 72 72 3 (lokaal tarief). Betaling uitsluitend met Mastercard/Visa.

Aan de kassa
Theater aan de Parade. Adres: Parade 23, 's-Hertogenbosch. Betaling à contant, pinpas, Mastercard, Visacard en de landelijke Podiumkaart. Aan de kassa worden geen administratiekosten berekend. Dat geldt ook voor e-tickets die je zelfgeprint meeneemt.

Openingstijden
Tijdens festival: 13.00 – 22.00 uur. Telefonisch 13.00 – 20.00 uur. Tijdens het festival kun je ook kaarten bij de kassa van het Blvrd Theater op het plein en in de Verkadefabriek [Boschdijkstraat 45] kopen. Betaling uitsluitend met pinpas.

Op locatie
Op locatie zijn nog kaarten te koop indien ze voor die voorstelling nog niet zijn uitverkocht. Informeer bij de Boulevard-informatiekiosk.

PRAKTISCHE ZAKEN

Openingstijden festivalplein [Parade]
13.00 – 00.45 uur. Aanvang programmering vanaf 15.00 uur. Zondag 14 augustus sluit het festivalplein om 23.30 uur.

Gratis Boulevard-pendelbussen
Gratis Boulevard-pendelbussen Theaterfestival Boulevard vindt plaats in en om de stad. Vanaf het centrale festivalplein [de Parade] rijden gratis Boulevard-pendelbussen naar de locaties die niet op loopafstand liggen. Het opstappunt ligt aan de zuidzijde van het festivalplein – tussen Theater aan de Parade en de Peperstraat. Vanaf die plek vertrekken de pendelbussen uiterlijk een half uur vóór aanvang van de voorstelling. Aangezien het een pendeldienst is, kunnen exacte vertrektijden niet weergegeven worden.

Boulevard-infokiosken
In de Boulevard-infokiosk vind je alle info over alle activiteiten tijdens Theaterfestival Boulevard. Of het nu gaat om de laatste Dagkrant, programmaboek

of hoe-heet-die-leuke-acteur-eigenlijk.

COLOFON

Redactie
Eric Alink [hoofdredacteur], Teddy Tops, Coralie den Adel, Jean Philipse, Marron Das, Cathelijne Huijs
Tekst- en fotobijdragen
Bijke Aarts en John van Hamond
Grafische vormgeving
Karin Jonkers, Mariëlle van der Wardt [Yell & Yonkers]
Productie
Graphiset, Uden

Tips, reacties, verhalen?
dagkrantboulevard@gmail.com

Het BoulevardDagkrantGo-Team. Wij vangen geen Pokémons, maar letters en pixels. Vooral ongetemde. Wow, wat zijn er veel op dit festival!

foto Karin Jonkers

DE LOCATIE

Tramkade/Kaaihallen

Daar staat hij, de monumentale fabriek uit 1909 Aan de Dieze, waar de namen van passerende vrachtschepen als de *Patria*, *Eendracht* en *Vertrouwen* aan een land herinneren dat je nog louter in het Openluchtmuseum tegenkomt.

Ook de mengvoederfabriek van Koudijs – later De Heus – is verdwenen. Tot 2014 maakte de Bossche vestiging van het bedrijf wekelijks zo’n zes miljoen kilo diervoeder. Toen ging de boel dicht. De stadsratten betreuren het vertrek. Hun handtekeningactie mocht niet baten.

Oorspronkelijk was het een meelfabriek. Nog altijd is het een plek waar gisteren gist en morgen rijst.

In afwachting van financiering voor herontwikkeling is het fabriekscapex voor tijdelijk sociaal en cultureel gebruik bestemd. Nieuwe naam: Tramkade. Tussen de 21 voormalige silo’s groeien niet alleen zinkvioletje en paardenbloem, maar ook inspiratie.

Op het complex vind je onder meer Koudijs Kafe en Werkwarenhuis & Restaurant Van Aken. Voor de deur van Theaterfestival Boulevard vinden er voorstellingen in de Kaaihallen plaats. Dinsdag en woensdag: Theater Artemis met *Priemgeval*.

[EA]

Plattegrond locaties

- 1 Festivalplein Parade
- 2 Theater aan de Parade
- 3 Verkadefabriek
- 4 Josephkwartier
- 5 Tramkade/Kaaihallen
- 6 Citadel
- 7 Kruihuis
- 8 Kapel Gasthuiskwartier
- 9 Muzerije
- 10 Bank van Leening
- 11 Bij Katrien
- 12 Parkeergarage St. Jan
- 13 Perron 3
- 14 Fort Isabella
- 15 Koning Willem I College
- 16 Sociaal Cultureel Centrum de Helftheuvel
- 17 Landtong, ter hoogte van nr 9.
- 18 Parallelweg 64
- 19 Brabanthallen
- 20 Theaters Tilburg

Maandag 8 augustus

Gezelschap voorstelling	locatie	prijs	prijs vriend	voet / bus		13u	14u	15u	16u	17u	18u	19u	20u	21u	22u	23u	24u
Laika Piknik Horrifik (12+)	Landtong	€ 32	€ 29								18.30 *						
Akram Khan Company Chotto Desh (8+)	Brabanthallen	€ 17 € 10	€ 15 € 9									19.00					
NTjong / Alexandra Broeder MONA (10+)	Verkadefabriek Kleine Zaal	€ 15 € 10	€ 13,50 € 9							17.00							
Lucas De Man / Pascal Leboucq WOLK (14+) (45 min.)	Parallelweg 64	€ 12,50					14.00										
Lisaboa & Kuiperskaai The Winter's Tale	Bij Katrien	€ 14	€ 12,50											21.00			
Theater Zuidpool Zieke jeugd	Verkadefabriek Grote Zaal	€ 17	€ 15										20.30				
Nienke Lohuis Ik kan wel honderd worden als ik voor die tijd niet dood ga	Kapel van het Gasthuiskwartier	€ 10	€ 9									19.00					
Schippers&VanGucht en Het Filiaal Theatermakers Molman (9+)	Parkeergarage St. Jan	€ 9	€ 8				14.00			17.00							
Diverse kunstenaars Eindexamen expositie AKV St. Joost	Verkadefabriek Entree	Gratis				11.00											
Josephkwartier																	
Nou&Herkauw De Stoptrein (3+)	tuin	Gratis						15.00 - 20.00									
Dries Verhoeven Guilty Landscapes, episode III (8 min.)	Zaal Artemis boven	€ 2,50					15.00										
Julie Cafmeyer De Therapie	Pand 18 studio	€10											20.30				
BOG. / Lisa Verbelen ONE.	Zaal Artemis beneden	€ 14	€ 12,50											21.00			
Sanja Volmer WENTEL (5+) (7 min.)	tuin	€ 2,50								17.00			20.00				
A Company / Ariadna Rubio Lleó Atelier: HOND	Pand 18 zaal	Gratis				13.00											
Anna van der Kruis Dicht bij Anna (10-15 min.)	tuin	Gratis									18.00						
Hilde Elbers / Dans Brabant Atelier: Yeah but no but Yeah	tuin	Gratis					15.00										
Tafelen met makers Theater Zuidpool (incl. voorstelling Theater Zuidpool Zieke jeugd)	tuin	€ 39	€ 35							17.30							
Emke Idema De Gids met Iraans festival coördinator Mehrdad Rayani Makhsous en Ariadna Rubio Lleó	tuin	Gratis						16.00									
Diverse kunstenaars Nachtsessie: Willem, Mark en Florian	tuin	Gratis															
Festivalplein Parade																	
Muziek, tentjes- en straattheater	Festivalplein Parade	Divers				13.30 - 00.45											
Tuning People en kindereenvandevilla Leeghoofd (4+)	Festivalplein BLVRD Theater	€ 7,50 € 5					14.00										
Kunstbende Noord-Brabant / Popsport Brabant / Festival 39graden Zomertour	Festivalplein BLVRD Theater	Gratis											20.30				
Pete Buys Corner Iris Penning	Festivalplein Food court	Gratis													22.00		
Eerie Wanda	Festivalplein BLVRD Theater	Gratis														23.30	
Maartje van der Meij Max (AL)	Muzerije Pleitzaal	€ 12	€ 11									19.30					
Nienke Nillesen Masai (12+)	Muzerije Hofzaal	€ 12	€ 11											21.15			
Fontys Hogeschool voor de Kunsten Studenten in de etalage	Muzerije Zolder	Gratis											20.30				

Gratis pendelbus vertrekt 30 minuten voor aanvang van de voorstelling vanaf festivalplein Parade

Locatie op loopafstand van festivalplein Parade

* Ook beschikbaar als Boulevardroute

Leenfiets beschikbaar bij Infokiosk

DE TREND

Zonnebril-met-haaraccessoire lijkt de festivaltrend van 2016. Ook al regent het pijpenstelen, honden of bakstenen: je draagt die bril. De bijkomende haarfrutsels zijn vaak in de vorm van vlinder, bloem of lieveheersbeestje. Da’s jammer, want voorspelbaar. Doe eens een accessoire in de vorm van een vogelspin, tondeuse of dranghekje voor luizen. Krijg je nog meer jaloerse blikken. [EA]

